

opført efter 1917 blev unddraget Lovens Beskyttelse; endvidere indførtes en *ny Beregning ved Maksimallejens Fastsættelse*, idet Lejen *nu blev beregnet efter Gulvareal*, og der blev *givet Adgang til Forhøjelse af Lejen* med indtil mellem 50 og 100 pCt. af den før Lovens Ikrafttræden gældende Leje; Loven medførte saaledes en betydelig Forhøjelse af Lejeniveauet.

Efter denne Lovs Udløb, den 1. Juni 1922, blev for Aaret 1. Juni 1922—1. Juni 1923 gældende *Lov af 28. Maj 1922* om hyresspekulation, hvorefter det under Straf af Tilbagebetalingspligt var forbudt Udlejerne at tage eller betinge sig »uskållig hyra«, hvilken anses at foreligge a) paa Steder, hvor Maksimallejesummer var fastsat: ved Overskridelse af saadan *Maksimalleje*, og b) andre Steder: ved Overskridelse af den under Hensyn til Lejlighedens Beskaffenhed etc. *paa Stedet i Almindelighed gængse Leje*.

For det følgende Aar, indtil 1. Juni 1924 bibeholdt *Loven af 4. Januar 1923* Maksimallejen, dog med en Forhøjelse af indtil 10—30 pCt.

En i Finland gældende ældre strafferetlig *Aagerbestemmelse* mod Udnyttelse af en anden Persons Nød, Uforstand eller Letsind og mod at betinge sig aabenbar urimelig Fordel er dernæst blevet udvidet til ogsaa at gælde i Husleje forhold.

Retten til Opsigelse har siden Loven af 1917 været indskrænket, idet Samtykke til Opsigelse skulde indhentes fra Huslejenævnene, og der skulde være en rimelig Opsigelsesgrund til Stede.

Opsigelse skulde godkendes af Nævnene i følgende Tilfælde:

1. Naar *Ejeren skal bruge Ejendommen* til Udvidelse af sin Forretning eller *til Bolig for sig selv*.
2. Naar *Ejendommen skal ombygges* eller skal bruges til offentlige Formaal.
3. Naar en Aktionær i et Aktieselskab, der ejer vedkommende Ejendom, er uden Lejlighed og ønsker at bebo Ejendommen selv.
4. Naar en Arbejdskontrakt, hvorefter der skal ydes Arbejderen Bolig i en Arbejdsgiveren tilhørende Bolig, ophører.
5. Naar en Lejer opsiges en Fremlejetager.

Disse Bestemmelser gjaldt kun til 1. Juni 1922, og siden da har der overhovedet ingen Indskrænkninger været i Opsigelsesretten.

Som det vil fremgaa af ovenstaaende har der ikke været ydet Lejerne nogen særlig stærk Beskyttelse ved den finske Huslejelovgivning, og navnlig maa fremhæves, at der overhovedet *ingen Restriktioner* har været ved *Indgaaelse af nye Lejemaal*, saaledes at Ejerne har kunnet forlange en hvilkensomhelst Præmie ved Udlejning af ledige Lejligheder.

Af *andre Bestemmelser* kan nævnes, at det har været forbudt at bebo mere end een Ejendom (Lejlighed) i samme Egn, at Lejere har haft Ret til Fremleje uden Ejerens Samtykke, at ubeboede Lejligheder kunde udlejes af Kommunalbestyrelsen, og at der kunde gives et ekstra Tillæg til Lejen for »overflødige« Værelser, idet man regnede med, at en Lejer skulde have Ret til 1 Værelse for hver Person over 10 Aar, der var i Husstanden, + 1 Værelse og Køkken.

Efter *1. Juni 1924* er al *Huslejeregulering ophørt* i Finland med Undtagelse af den ringe Beskyttelse, der ydes ifølge fornævnte *Aagerbestemmelse*.

2. Fremskaffelse af nye Boliger.

I 1918 blev der i Finland nedsat en Kommission til at overveje Spørgsmaalet om offentlig Støtte af Boligbyggeri, og Kommissionen kom til det Resultat, at Staten og Kommunerne burde overtage Risikoen ved Tab, foraarsaget ved Fald i Byggepriserne, og de hertil fornødne Midler blev derefter bevilget af Rigsdagen.

Den offentlige Støtte ydedes i Form af *Laan til Opførelse af smaa Lejligheder* (højest 2 Værelser og Køkken), »Understøttelseslaan«. Laanene ydedes til Kommuner og